

ПРАВИЛО VII.

Какво трѣба да правимъ кога ся караме.

Святый апостолъ Павелъ съвѣтѣва ученика-тъ си Тимотея да отбѣгва разногласія-та; кой-то обыча распри-тъ и разногласія-та е противенъ ни Евангеліе-то добронравіе-то го забранява на сѣко мѣсто и въ какво да е съдружество.

Распра-тъх излиза отъ гордость-тъх, стѣ дѣжливата-тъх мисль съ коя-то ся мисльтъ че сѣх нѣщо си; има нѣкои си кой-то ся противѣтъ на мисли-тъ на други-тъ и искатъ да влѣзѣтъ въ распра; тѣзи лудость ги обезчестява и ги прави умразни.

Кога-то ся случи да ся караме за нѣкоя истина, трѣба да го правимъ образованно: зашто-то уста-тъх, на коя-то на устни-тъх почива сладость-тъх, дума мѣдрія-тъх, умножава пріятели-тъх и придобыва сѣрдце-то на неприятели-тъх.

Глѣ-то и да ся намираме, не трѣба никога да ся припираме за своето си мнѣніе, освѣнъ кага-то е точно, право, истинно. Като го подтвърлимъ, трѣба да млькнемъ.

Никакъ не е допостено да запытваме нѣкого или въ разговора-тъх или въ распра-тъх.

Не трѣба да ся срамуваме кога-то ни поправѣтъ нѣкоя погрѣшка.

ПРАВИЛО VIII.

За добри-тъх и зли-тъх начини въ приказваніе-то.

Поздравленія-та показватъ или нѣкоя полза или нѣкоя случка, коя-то ся е случила нѣкому или нѣкое добро дѣло кое-то е прѣто или нѣкоя добрина коя-то искаме.